

## הגהות הב"ח

## גליון הש"ס

## מוסף רש"י

הדרן עלך חלון

דעפֿעך גדול נמי קרי. כלומר לא משוית ליה אין צריך לאמו עד שיהא  
נייעור משנתו ולא יקרא אימא הא אי קרא אימא צריך לאמו משוית  
הא אפילו גדול דרכו בכך: אלא כל שנייעור משנתו ואינו  
קורא אימא אימא. דלא נזכר ש' דלתיא לקמיה הוי אינו צריך  
לאמו: וכמה צריך לאמו כל הוי: כבר ארבע וכבר חמש.  
יקרי ליה אין צריך לאמו כל חד לפוס חורפיה. אלא מנא הוי בר  
חמש צעי לכווייה וטפי מזב (ה) ד' לא קרי ליה צריך לאמו דליפוק:

וְכוּ' וּמוֹקִי לֵה נִגְמָ' בְּמֵרִי מִתָּא וּפִי' שֶׁס בְּקוֹנֶטְרַס שֶׁאֵרֶץ לִנְעוּק לִפְנֵי  
**שִׁמְעִי** מִינָה אֵין בְּרִידָה. לֵאל מִסְבָּר לִפְלִי עֲבִירֹב מְחֻמִּין  
הֵא מִנָּה לִפְלִי דִרְבָּנָן לִית לִיה בְּרִידָה: **קִמְּוִן** בֶּן שִׁי  
מִכָּל מְקוֹם יוֹלָא קָטָן עֲבִירֹב אִמּוֹ דִּלִּי אִפְשָׁר לֵה לִהְיוֹמָו

ריו תחילה ואין זו הפללה, דכי יפליא איש יפרש משמע (סנהדרין כה. וכע"ז חגיגה י.) לפי שלא

וּמִמֶּנּוּ לֵשֶׁם מִצִּירֹת אֵלֶּה תָלוּ מִצִּירֹת בֹּזֵה שָׂבָא כְּנֶגְדָן וְלֹא הָיָה פִּיּוּ וְלִבּוֹ שׂוֹם לְהִי אִין אֶחָד מֵהֶם  
מִיָּד (שם כ.א.). הִדְרִין עֶלְךָ חִלּוֹן  
אִמּוֹ. עֲרֵבָה אִמּוֹ לְנֶפֶשׁוֹ וְאִבּוֹ לְדָרוֹס, אִמּוֹ מוֹלִיכֶמוּ אֵלֶּה וְאִין אִבּוֹ מוֹלִיכֵי אֵלֶּה, שְׂעִידִין הוּא לְכָרִי  
יֵד לֵאמֹר קִרְיָת לִי, אִפְּלִי גְדוֹל שְׂאִי כִרְיָד לֵאמֹר רִגְלִי לְקִרְיָתָה כְּשִׁמְעוֹר (סוֹכָה כח.). וְאִינוּ קוֹרֵי

אבל יש לו אומנות ותני עלה בברייתא מנות אלא היא ובין היא הרי זה פסול טרפון היא<sup>א</sup> דתניא לעולם אין אחד מהן אלא להפלאה אלמא נזיר אי לא נזיר הוא נא נמי כיון דלא ידע לא גמר ומקנה:

**כִּיצַד** משתתפין בתחומין מניח את החבית ואומר הרי זה לכל בני עירי לכל מי

שילך לבית האבל או לבית המשתה וכל  
שקיבל עליו מבע"י מותר משתחשך אסור  
שואין מערבין משתחשך: **גמ'** <sup>א</sup> אמר רב יוסף  
אין מערבין אלא לדבר מצוה מאי קמ"ל  
תנינא לכל מי שילך לבית האבל או לבית  
המשתה מהו דתימא אורחא דמלתא קתני  
קמ"ל וכל שקיבל עליו מבע"י שמעת מינה  
אין ברירה דאי יש ברירה תיגלי מילתא  
למפרע דמבעוד יום הוה ניחא ליה אמר רב  
אשי <sup>ב</sup> הודיעוהו ולא הודיעוהו קתני אמר רב  
אסי <sup>ג</sup> <sup>ד</sup> קטן בן שש יוצא בעירוב אמו מתיביב  
קטן שצריך לאמו יוצא בעירוב אמו ושאין  
צריך לאמו אין יוצא בעירוב אמו ותנן נמי  
גבי סוכה כי האי גוונא <sup>ה</sup> <sup>ו</sup> קטן שאין צריך  
לאמו חייב בסוכה והוינן בה <sup>ז</sup> ואיזהו קטן  
שואין צריך לאמו אמרי דבי ר' ינאי כל שנפנה  
ואין אמו מקנחתו ר"ש בן לקיש אמר כל  
שנעוור ואינו קורא אימא אימא ס"ד גדולים נמי  
קרו אלא אימא כל שנעוור משנתו ואינו קורא  
אימא אימא וכמה <sup>ח</sup> כבר ארבע כבר חמש  
אמר

בגדרים (דף כו:) ולמ"ד לאו קנין ב

**ביצד** משתתפין מניה את החבית. כל פירוטיסה היו רגילים להניח בחצית כדמניא לעיל [דף פ.] מציין את החצית של יין ושל שמן ושל גרוגרות ושל שאר כל מיני פירות: **אין** מערבין **אלא** לדבר מצוה. לעיל <sup>ו</sup> דמנן חס צאו נכרים לזמור הוא נמי דבר מזהו שהולך לאורן בני עירו ומפקח על עסקי רבים: רבנן אין בצירה כדאמרין פירק בכל מערבין (לעיל דף לז:) מאן יוצא בעירוב אמו. אף על גב דלא מערבין אלא לדבר מזה <sup>ו</sup> כדכרך באמריה א"ר חסנן נמי איכא <sup>ו</sup> מזה למנו:

ע

למקום פלוני, כיון <sup>א</sup>) שמקבל נתברר כאילו מאיתמול עירב. אמר רב (אסי) [יוסף] קטן

אָמאָ ווערענע שטיינער רעגן (כתובות סה:). גדולים נמי קרו. כלומר שאיז קורא לאמו הוּא דקריי אימא אימא. שאיז כרוך אַרעיה לקרות ולשנות עד שפאַל אליו, אַל קורא ושותק לאו כּימי לא

א ג מ"י פ"ו מהלכות  
עירובין הלכה ו סג  
עשין א"ט טו"ש"א א"ח ס'  
מטו סק"ף א:  
ב ד מ"י שם הלכה יח  
וסג שם טור ש"ע  
א"ח ס' תיג:  
ג ה מ"י שם הלכה כא  
ומג שם טו"ש"א א"ח  
ס' תיד סק"ף ב:  
ד ו מ"י פ"ו מהלכות  
סוכה הלכה א סג  
עשין א"ט טו"ש"א א"ח ס'  
מרג סק"ף ב:

## רב ניסים גאון

שמעת מינה אין ברירה  
בהרבה כדרבנן. בהרבה  
מקומות בתלמוד איתה  
להוויא דהא מילתא. אבל  
פסק ההלכה איתה  
במסכת יום טוב כפרק  
משילין פירות, והכין  
סליקא לה מילתא, כי לית  
לר' הושעיא ברירה  
בדאורייתא אבל בדרבנן  
אית ליה. דרש מר זוטרא  
הילכתא כר' אושעיא.

## רבינו חננאל

[illegible]

הדרן עלך חלון

[illegible]

אפילו משחשיכה נתזרר וכו'.

יה אין צריך לאמו, הא אם  
הוא (שם).